

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Commentaria brevia in duos libros Aristotelis de
generatione et corruptione - Cod. Ettenheim-Münster 193**

Aristoteles

[S.l.], 1630

Quaestio secvnda. De generatione svstantiali

[urn:nbn:de:bsz:31-116333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116333)

Q. VAESTIO
SECUNDA

DE GENERATIONE
SUBSTANTIALI

Dubium Primum.

An detur generatio
substantialis. Et

Quid sit?

Freund

Invenit dñm pluri q negant generationem substantiam
quia in nō pugnāt status fundamētū illūm erat qd
putabatur dari hū unicū pugnāt om rem naturā
qd dicitur esse in corruptibile d nō generabile.

Si et a. alij admittērent plura pugnā dicitur hū
spe entia actu et causa q nō mutentur, nō
quodam pōt substantiā ita ut unū corruptū et
aliud de novo generet substantia sed hū dicit mutari
qā vel separantur inter se, vel aggregantur aut pōt
sunt vel raro fiunt. hanc sententia s. c.

Conclusio Prima.

In re nō vere et nō pugnāda ē generatio
substantie per quā res nōtas de novo fiunt
pōt substantiā. et idem de corruptiōne vel
pōtione s. p. p. p.

Hanc sententia s. c. dicitur et cum eo solva pōt. Dicitur qd
Certe ex pōt. Quia ante videtur q una substantia
pōt ex alia nō dicitur pōt q nō habentur arguunt
nōtas, ut pōt ex nōtis generat nōtis. qd nōtis
quodam et generatio substantie pōt q nōtis.

ga

TIO

A

ONE

LI

um.

lio

f

~

quod substantis generatio nihil est aliud quam transitus vel
mutatio de novo opere substanti vel opere futuri.

Per Causam vero naturam. Mater natura appetit formas
futuras et quas non habet, sed appetitio naturae
non frustratur. ergo natura loquens in introductione in illam aliam
quam forma substanti quae antea carebat. sed tunc
introductionis est generatio futuri. ergo. m. potest ex se haberi
quod in de natura dici nequit. in vero substanti potest.
generatio vero substanti nihil est aliud quam recipere de
novo aliam operem futuri, aliam nec fit ergo in hoc aliam
forma substanti in naturam quae antea carebat. ergo.
Confirmatur haec ratio. Res naturae corruptibiles naturam
apprehendunt suam generationem. ergo cum non possunt se
generare in individua duo, saltem apprehendunt se
suum speciem potest et generando fieri simile. aliam non
possunt fieri simile nisi generent et aliam operem futuri
ergo de facto datur generatio substanti. Adde quod res naturae
de novo accipiunt potest quodam substanti quae antea non
habebant. ergo mutant suam substantiam. et ergo datur
generatio

per comparationem ad formam perfectam rem substantivam hanc.
quantitas in generibus substantivis sunt perfectae sunt in
fecta debent dici generibus substantivis et de hac est.
Hanc de generibus acci dicitur sumendo zone,
rationem large et quae cumque perfectione alterius rei,
agere videtur.

Notandum est. Quatuor modis potest fieri substantivum
mutatum, et quae accipiat substantivum. 1o ut sit acci-
pitio totius substantivi ex nihilo ita ut alia mutatum
nullum situm supponatur et hanc mutationem vocant
2o ut sit generare et sit mutatio unius substantivi totalis,
in alium totalem, ita et prius substantivum nihil re,
maneat in altera, et hanc mutationem vocant generis
substantivi ut patet in Sanctae Eucharistiae ubi tota substantia
panis generatur in substantiam corporis Christi ita ut nihil
panis remaneat quo ad substantiam. et tunc ab eodem
hanc mutationem hanc substantivum autem quae unius substantivi
transfertur in aliam. 3o ut sit generatio substantivi ex alio
quae materia generis substantivi alio in parte unius
differente determinat nautibus materiam ad introductionem
cento

rectus formae fulvis. et talis productio fulvis
fuit illa quae dicitur à principio mundi producta
corpa mixta ut dicitur formavit hominem et ex
limbo terra et Evaam ex Adamo. Adversus et alia
ex aliis mater ubi nulla reperitur differentia.

2o tandem fit generatio fulvis suppositis aliquo
cuius fit, materia scilicet et differentia quibus mater. ut in
quod generalis ignis ex ligno, et haec ultima
accipitur vel productio fulvis proprie et simpliciter dicitur

generatio fulvis. omnisque et alio generatio fit
per materiam, sed supponitur sicut de haec ultima
tunc exprimitur quod fit pro quo,

Item 3o. Quod generatio fit modo accepta
adhuc est generatio. 2o dicitur et quod per
habetur quod dicitur si tunc comprehendit sub se
generatum in neutro, quia tunc vocari solent
flammas, et certum dicitur haec modo. Quod
fit origo vel productio in neutro à in neutro
quod dicitur in summi libere meum materiam generatam
9

ultra hunc
de hac
unde gene
ultra hunc
in fulvis
ut sit aff
ulla multum
tunc creat
tunc hunc
tunc nihil
et generatio
et hunc fulvis
tunc ita ut nihil
et dicitur aliter
si una fulvis
ultra hunc
tunc pro his
et in hunc

q' dicitur generatio et quoniam generatio nullo modo
ab eterno facta ut docet Theop. cum dicitur p. p.
et similes generatio fingit q' ut si: accendat et
formam fultis p' nullo modo accepta.
sive fultis p' nullo modo sive nullo modo. et
de hinc generatio agit hinc et modo fingit.

Conclusio Secunda.

Generatio fultis nihil est aliud quam mutatio
vel transitus a non esse ad esse.

Hanc definitio dicitur 8. phys. c. 7. et in aliis locis.
et cap. 5. hinc lib. tradit alia definitio generatio fultis:
dicitur q' est mutatio a fultis in p' nullo modo ad fultis
actu. sed hinc dicitur in rei veritate non est,
sive a p' nullo modo. Explicatur p' nullo modo.

Loco p' nullo modo p' nullo modo. Cetera vero hinc
ferentur. Dicitur hinc. Nam q' generatio fultis
sive mutatio quoniam cum est alia mutatio
creatur si hinc substantia et mutatio acci-
dentibus. Per hinc a non esse, differit

in p' nullo modo

non e pte remota, sed pte. et hae pte pte
includit differe pteias detur m nantes maam
p te differe non adferunt ut illa p pductis,
ne rem. et hinc rei exptu e m genere aitis,
ait n. pnt ex non aiti, et p ty non ait, de,
signat maam cum pntae, non quidam pntae, sed ut
disposita. Per ultima pntae ad epe, si:
excludunt mutas ad debato ya p illas res
non hantent ad epe sui pte, sed ad epe tale
vel pte p. Ea hae dte exptu eae pte. q ut
epte dte. q ad et q geny et differe.
Exptu eae et terminy ad pntae; a quo eis mity
pntae pntae pntae. exptu eae et terminy a quo p.

Alii pte dte pntae pntae. Genere e mutas
a non epe ad epe, ex aliquo pte q differe
pntae actuate imediate terminata ad pntae
Sed hae dte nimio longa e et mity pntae
pntae pntae pntae ad pntae ea dte dte.

Alii,

Otri ciro jo gha iam Cantem. So delord poms
 generis fultis in rem naa sequent q vel duas
 forma fultes opent in eadem numeris naa,
 vel q darent duo instanta mediate, vel certe
 daret una sine forma q alij tenent. utq
 hae cin vixit cant in Schola Arth. jo et ut
 ea qd sequ. m. ptt. ptt. seq. m. generis fultis
 vero fit cum expulsi one unig forma fultis
 et cum nitro ducti one alleny. ut ptt. medietis.
 Dms hi aqtor. Vel expellit una forma et nitro,
 Dms alio in aqtor. vel una expellit in
 uno instanta et allera in alio. neutro alio
 ptt. jo. non ptt. qd alias vnae duas forma
 fultes opit q eadem in fultis. in una num.
 ma forma si. q expellit et allera q nitro da,
 at. hae a. diei neq. jo. neq. ptt. ptt. dnt.
 vel n. duo itta instanta sunt medietis vel
 non non ptt. op. medietis, akas qd mnt
 comparant ex m dnt. fultis. jo non ptt.
 medietis ptt. mediat tenent. Vtra.

jo

ptra pta
 nautis man
 ja pdrub
 ene aitis,
 me ait, de,
 uny. ful ut
 gha, si:
 p illas us
 ad pte hae
 ptt. qd
 m.
 cas mby
 ing a ptt. jo.
 et mnto
 e d ptt.
 hae ad ptt.
 d ptt.
 ea d dnt.

go salit man qd abq tempore fuit forma. pter
ley: qa in go instanti e expulsa in forma.
et post illam expulsiōem mediet tempore, et
tunc novū e forma intrudita, qa utro,
ducaudat e in altero instanti, et tunc, go
p illo tunc man caret e forma. |

R. Ngato sequulam, ad pb: concedes in eodem instanti
in quo forma ignis u. g. introducitur, expellat forma
ligni, et hoc tu non sequitur quod in illo instanti fuit
duae forma substantiae simul; nam si cet tunc expellat
forma ligni, expellitur tu non p ultimū sui esse et in
transire, sed qm non esse; itaq; illud instans e qm esse ignis
d' qm non esse ignis, cum in illo instanti sit remanere,
nunc non est lignum, et antea immediate erat; et pro
illo instanti etiam est verum et congruentior si cere,
nunc e forma ignis, et antea immediate non erat.

Sic ut contra. forma ignis adveniens expellit
formā ligni a man - go ista dua forma de
beat se gtingere ut pnt se expellere et una
alterā ptere. go sunt simul in eadem man,
alias non pnt se gtingere. Hec valet
si dicas pte, qd se gtingant p m partes;

nam

nam forma substantia sunt indivisibiles. go non pot
se gtingere sicut partes, sicut se gtingunt corpora.

Q. forma ignis q intro ducit expellere forma
ligni non effectuine sul fructu, qa fructu regnabat
q est una alia forma. Et si de isto non oportet
ut pignat illa su salte, q q ad ventu formae
ignis expellat forma ligni non qdura q gtractu
su q regnabat aut in compressi tultem for-
mam ignis a. agnus vel generans mediantie
calore q suo ut effectuine ad expulsiōne formae
ligni et forma ignis q intro ducit destruxit
numera a forma ignis generantis.

Quibus 20. Bis p ducit terminat ad acci,
dens. go non dat generatio p ducit. quia p d.
p d. acci. Bis p ducit terminat ad aliqd q pt
adese, vel adese p d. p d. corruptiōnem, atq
eo tale acci dens. go suo veni. p d. m. Bis p ducit
natio terminat vel ad forma substantia, vel acci,
dentalem. su utray pt adese vel adese
p d. p d. corruptiōnem. go - p d. m. Inprimis
de

Forma. p d.
in forma
tempo, et
qa intro,
heis, go
ma. |
eodem instanti
rellat forma
instanti sicut
tunc expellat
sui esse d m
im esse ignis
m ducit,
erat; et pro
nator dicere,
ta non erat.
is expellit
forma de
e & una
iam man,
lex nallt
in partes;
nam

Sicil in hac parte in fto, sicut albedo in pariete.
 et qtu nos docemur non ois pductiones terminari
 ad acci deus, sed quassam ad fulstam. p hy ac,
 adens, intelligimur acci deus qd i camens ale, oca
 que satis ptt, q et ad fulstam deus qdam p q
 duh' ois.

Nihilis 30. Soluta rem nativum e simplex,
 carens pluribz propriis solubilit. qo qto definiat
 epe, tota desinet, et qto fil tota fil de novo.
 et qytr ex nihilo sui. qo tollit ois solutis gene-
 ras. p qytr. ex illo acci omate pttm. Ex nihilo
 nihil fit. intellige q generatum.

R. Nqto nos quo ad utraq partua. falsu n. e
 q soluta rem nativum sint ois simplicior nul,
 lacy. q hincant partur solute, ut falso olim
 putabant pttm. Contra C. Si res nates
 sunt solute composita ex pluribz partibz,
 nempe ex matu et forma, fact qytr res pns,
 cas de novo p gmatu q et matu debeat pns
 ai, atq huc e falsu. qo. qtu sequela. totu non
 pot de novo pnsi nisi ois res partes de novo
 pntent, sed partes rem nativum sunt matu,
 et

tr de fultu
 pt illi adp
 ma qd i
 adens nre
 tu et in bna
 in completu
 n. accidens
 e cum ma
 pt dci fto
 ut et hincant
 soluta,
 deus dicit
 de. huc foy
 accidens p dco
 de accidens
 e qytr
 fit accidens
 ad extra qytr
 q ut accidens
 dicit

de forma, q̄o si illa incipiat de novo q̄re, et
partu de novo Ducunt. P̄. N. sequitur. non
n. c. necesse ad hoc ut totu dicat de novo q̄re,
q̄ eis v̄g partes de novo q̄reant, cuius mo
e vita, q̄a totum compenit nata fuit, nihil
e dicit q̄a illud q̄ ex unice partu fultum
refulbat. et de hoc toto nem̄ e dicere q̄ ante
p̄ductionem non sit, sed de novo incipiat q̄re,
si et eis v̄g partes q̄ existant et longo t̄p̄e
q̄ p̄t ex eo si t̄p̄e ante 10. annos creafit unu
m̄am, et postea h̄o generaret aliu h̄oem, et t̄p̄e
illa m̄am a se q̄ creafit p̄ducta infunderet
aut daret h̄o generandi, tunc talis h̄o vere dicitur
veret de novo incipit totu, et alius h̄o diceret vere
generare aliu novu h̄oem, si et eis v̄g partes
m̄am nempe et forma longo t̄p̄e iam fuerit
in sem̄ natu p̄ducta q̄ creafit.

Plur̄i aut̄ q̄o. ad p̄m̄ de p̄m̄ generatis dicta
non esse q̄re. Potest dari nem̄ generat
aliquo q̄ fuit h̄oem a p̄m̄ aut a un

De

esse ad esse. go. non e. esse generatio q. ad mutua
 de non esse ad esse. pto. aut. si. Deu. ex aet. materia
 de non ab ipse ei forma, et educeret in eadem ⁱⁿ facti
 forma de illis p. etia illa q. uni vel, hinc ipse illi
 generat vera, et tu non ipse mutua vel transp. h
 denon esse ad esse. go. aut. non. in p. q. in illo
 casu resultaret alij compositione non q. creatum
 vel quersi oia substat. go. q. generat. et go. illi
 ipse vera generat. in vero p. illa mat. una
 qua fuerit sub p. etia forma. si non transp.
 ut a non esse ad esse, vel a p. etia forma ad
 eandem forma.

R. N. aut. ad p. negat q. illa actio ipse vera
 generat. non in illo casu non ipse vera educ.
 ho forma de p. etia ad mat., q. illa actio non
 ipse transmutativa mat., ut supra docui me
 et videlicet in libro de calo. agentes de fer.
 omis calorem actum sunt ad actum de p. etia mat. vel
 non, in se sui p. etia. Ad p. hinc dices
 vera esse illa actio non esse creatum nec
 conversione

nono ipse
 sequitur non
 nono ipse
 aut, cuius in
 substat. nihil
 utrius substat.
 esse q. aut
 in p. etia ipse
 longo ipse
 ipse una
 hinc, de ipse
 fundat
 hinc nec dicit
 dicit non
 casu in p. etia
 non fuerit
 actum dicit
 generat
 aut a non
 etc

generatio subiectum non tunc ea hec ~~scilicet~~ sed
generatio, dicitur enim quod opus actus subiecti alienis
rati. Contra. Illa actio habet eundem terminum
cum ad quem, quem habet generatio. ergo est vera
generatio. ~~ergo~~ ~~pro~~. nam actus vel mu-
tatio accipitur ~~pro~~ ~~sumptum~~ a termino ad quem.
aut in lib: 5. ~~pro~~. aut non ~~pro~~. habet formam subiectum
et complementum ~~pro~~ termino ad quem, sed iste ~~pro~~ terminus
non generatio. ~~ergo~~. ~~Pro~~. ~~Dist~~: autem habet eundem
terminum ad quem eodem modo ~~pro~~ ~~sumptum~~. N.
Universo modo accepto et ~~pro~~ ~~sumptum~~ eundem. Con:
autem. et tunc negat ~~pro~~ ~~sumptum~~. ad ~~pro~~: subiectum non
quocumque modo ~~pro~~ ~~sumptum~~ a termino ad quem,
sed ~~pro~~ ~~sumptum~~. Unde cum ille terminus actus,
non dicitur licet opus ~~pro~~ ~~sumptum~~ eundem cum termino ad
quem generatio, non tunc ~~pro~~ ~~sumptum~~, et ideo ~~pro~~ ~~sumptum~~
actio non potest dici generatio. ~~ergo~~ ~~pro~~ ~~sumptum~~
habemus clarum in hec. si dicitur potest ~~pro~~ ~~sumptum~~
mediate calorem aliquid ~~pro~~ ~~sumptum~~. illa actio non
pot

pot

pot dici alterat, qd licet sint terminu alteratis
metu acceptu, non tu fructu.

Dubium Secundum

An totum Compositum per se primo generetur, vel forma substantialis?

Pro huius diffinitis resolutione Notum e 2o. Illud
dici per se 2o generari quod per se 2o a natura e
intentu. Illud a. d. per se 2o generari q. per se 2o
e intentum. Cum 2o in generat n. g. ignis gene,
retur p se tam forma substantis ignis, qua totum com,
positum; quoniam in seenti quidnam p se 2o
generet se. totum compositu, an vero forma substis,
et loquimur de forma partis physica, non a. de forma totu
hig metaphysici; de illa n. certu e q. p se non generet.
forma totu metaphysici nihil e aliud quam abstractu
a toto composito ut n. g. totu metaphysici forma in hore
e,

e humanitas in equo equitas et de hac forma
dicimus eam esse q. non se per se generat nam generat
non respicit nisi substantiam, et singulare substantia propria
et se respicit iam substantiam cuius e. modus. /

Procedit se dubi de forma partu phisice q. cum ma
gistrum componitur.

Terminus primus

Notum est illud sicut in terminis motu in quo motus
ex sua natura dividitur et ad quem se terminat non
est aliter. unde dicitur qui solet duplex terminus.

Terminus secundus

Terminus tertius

motus. Vnus qui. Alius quo. Terminus quare res illa q.
resultat per esse tale motu in esse. Terminus qui
est illud mediante quo res acquirit esse, et hanc
forma substantia. Terminus et componitur per esse
sunt. dicitur binae, et collectine. Distributive
sunt q. sicut sicut sit q. qualiter sicut parte,
ut q. dicitur sicut hanc esse aliter, quod collectine,
vel aliter velum. Sicut quia q. hanc sicut qualiter
sunt partem habeat calorem vel aliter me. Totum
non collectine vel complecti sicut, et aliter
resultans ex partibus sicut sicut et unites,
et

Totum compositum
sunt q. dicitur
distributive.

Collectine.

et sic hinc accipitur lexemur de toto
Tandem Nota q illa dictio primo, pot designa
re vel punitatem aut punitatem hinc, vel
nata, et caeteris, et istis Supponitis p.

Conclusio Prima.

Loquendo de punitate temporis non prius
generat forma, quae compositum
neg: e gbra.

Conto cetera e quid est punitas. Pro tu trucidat.

In eodem instanti reali hinc in quo forma
in ma, statim et e totum compositum. qo forma
non fit prius hinc, qua toto compositum. qyru ptt.
illa neq sunt simul in eodem instanti hinc
una nec e prius hinc altero. aut ptt. toto compo,
fitu nihil e aliud, qua punitas eis simul sumpta
e unita. qe an eodem instanti hinc in quo
forma e unita ma statim et est totum
compositum.

Conclusio Secunda.

in

de hac forma
murem ram qu
ne pulchra grom
dy. /
vicia q cum ni
in qua mup
terminant na
duplex form
ge ut illa q
Tom quid
he, et hinc
vita p qto
differencia
et hinc quid
in qua collati
i hinc quid
tuo me. tot
in e ad huc
vicia e unita

In genere causa formalis prius fit forma
per generatorem quam compositum subiecto
prioritate naturae. In genere vero causa
finalis prius natura huius terminus qui
generatur compositum quam forma.
Sensum huius locutionis quo ad partem quod
in hoc q. si: haec causa fit, quia forma introdu-
cit in naturam, compositum generatur, et illa dicitur
quia, designat prioritatem causa factus.

Ita q. si pars caeteris. Ratio est causa factus q.
qua existit totum in certa specie et specie et
forma factus. q. illa q. generalis caeteris priori,
tate tempore terminus quo. q. q. p. ex natura v.
propter autem forma factus q. q. existit totum compos-
situm in certa specie et natura. nam certa species in
natura huius negat, ut dicitur in libro 10 physico.
Ita propter pars caeteris q. q. q. intendit natura huius
finem in generatorem et totum compositum, et ratio illius
intendit partes. q. in generatorem factus q. q. caeteris
hinc compositum factus q. q. natura.

Ita

Dicitur eadem pars. 20. Illi termini qui ali cuius
 motu & resultat in esse & se ex tali motu.
 alij totum compositum & huiusmodi rati. generant.
 20 compositum te termini. qui. ac & generant 20
 nitentur in gte eam finalis. in pt ex dictis. pt
 m. ea primo d. & se existere compositum compos
 sito subitij et rati illij sunt existere partem vel
 coexistere.

Conclusio Tertia.

Simpliciter et absolute legitur et cum propria
 te dicendum totum compositum & se 20
 generant, et non forma subitum.

Hanc sententiam dicitur 20. motu: lex. 27. et d. Th.
 alibi. Dicitur rati 20. Generans intendit & generatum
 petere sibi finitum in gte et rati, sed haec simile
 finitum te totum huiusmodi compositum, 20 absolute dicitur,
 dicitur te totum phyicum in se 20 generant. quoniam
 potest nam haec & se 20 terminare generantem
 & se 20 intendit a generante in et cetera.
 ea minus & neuter appetit sua prohibendum

7

et cum generatio nequeat se in indurata dno yformare
nattv nihil pte sibi simile ut fallere in hys pnt
se quovare. in. vere pto. totum compositu
genitu asimilat toti composito generanti
pnt se totum, forma vero asimilat tm pnt
partem. go totu phyicum et id q progredie et p se
asimilat generanti.

Itu eo Canto. Id pte go et pnt generat
q pnt et pte go accipit spe p generam
atq huc et totu phyicum. go illud absolute
et go generalit. m. cum quatu pnt. pto m.
nam totu pntte phyicum et id q subsistit ad
existit. forma vero subsistit in toto, et infra
illud existit, unde et tr existere ut quo,
totum vero compositu ut quod. go totum
compositu go et pte accipit spe p generam
pntte et absolute dexto. Hic accipiet
aiaa rateru q pnt accipit spe p generam
qua

quam sit in libro composito. Quod sit de hoc
videndum infra videlicet.

Centra ritus Ceate Plivius Jo. forma subitio
e finis generatio. qd e terminus qd e Jo generatio. aut
e Artus 2. phy. lec. 23. Consequa pte. Terminus qd e gene,
ritus ritus e, qd e metu intendit qd e a naa. qd e
forma subitio e finis generatio erit et terminus
qd e illig. Confirmatur auctor ex D. Anglico p. 3.
q. 25. a. i. ubi sic dicit. qd generatio e naa (qd e forma
totius se a. suppositi inqum sit. qd sita mentem
D. Th. forma subitio e terminus qd e generatio.

R. Anglo dicitur duplicem terminum sine finem.
Unum quo. Et alterum qui. finis quo e rito
illa finis qd communis est qd generatio et ita forma
subitio e finis quo generatio. terminus vero terminus
qui e ut qd p dicitur inqum aliqd Jo assimilatu
generanti et hoc e compositu, quia ut alij no,
nunciat suppositu. et sic explicandus e textus
luc supra citato. Ad Confatem ad eodem modo
D. Th. se: nihil aliud velle, nisi qd forma subitio
sit terminus quo generatio qd nos non negamus

non

non tu dicit esse terminum sui. S.
Hic autem est. Nihil est substantia in composito
propter materiam et formam, sed materia non generatur
sed solum forma est terminus generationis. in p[ro]p[ter]
ex lib: j. phy. totum in composito non distinguitur
realiter a suis partibus unitis. ergo nihil est in compositis
genitum substantia per ipsas partes quae sunt materia
et forma. in et scilicet quod materia non generatur p[ro]p[ter] ex dictis
lib: jo. Ergo sola forma est terminus generatio-
nis generalis. et ergo compositum non est per se
generalis. Confirmatur autem. Illud quod per se gene-
ratur cui per se generatur existere. sed forma prius
solum materia habet esse quae totum compositum p[ro]p[ter]
etiam ergo ipsa per se generalis. in p[ro]p[ter] ex dictis
supra. pro materia forma substantia tribuit in genere eam
genitum ipsi composito existant. ergo prius materia
habet esse quae ipsi composito. p[ro]p[ter] hanc ulti-
ma opposita. et in eam solum prius dicitur materia
quod dicitur solum esse in illo genere in quo causatur.

Pf.

Pro Argto ex dictis supra lib: 10 physon.
 ubi agentes de toto composito nati asserimus
 aliter q' per materiam et formam adferre materiam sub
 statum unicus. quare illi perimus distinctio
 nem realem in cludulis et in clusi inter totum
 compositum et eius partes tunc se sumptas, si
 20 a distinctio realis inter totum physon et eius
 partes potest esse q' 20 generari, licet eius
 partes non sic generent. ex quo facile potest aut
 argui. Circa id vero argto quid dicendum sit
 potest ex illo dicto lib: 10 phy: ubi ex p'p'io dis.
 asserimus, an materia sit generalis vel corrupta,
 his videantur dicta illi dem.

Ad Caspium R. H. in forma esse absolute
 licet qua totum compositum. Ad p'p'iam hanc illa
 sunt vincere q' forma p'p'ia hanc existat ut que,
 non tu ut quod. Et hoc sufficit q' non dicitur
 q' se 20 generare.

Illi autem 20. p'p'ia se hanc generant resp: p'p'ia
 sicut se hanc generant resp: accidentium q' generant
 vocat talis p'p'ia q' d. sicut generant accidentium

+

S.
 composita
 non genera
 generatio. 20 p'p'ia
 non distingui
 nihil e' in dem
 q' sunt ma
 ref pot' ex dicto
 terminis generari
 non q' ex 20
 p'p'ia q' ex 20 generari
 forma p'p'ia
 compositum p'p'ia
 in p'p'ia dicto
 nihil in q'p'ia eam
 20 p'p'ia non
 pot' hanc illa
 p'p'ia hanc non
 non composita.

et se per ^{terminat} generat ad formam accidentalem. Et de
 generis simpliciter quod est generis simpliciter terminat
 et se per ad formam simpliciter. in genere simpliciter. et
 generem simpliciter quod nihil aliud producit quam forma
 accidentalis. Et forma accidentalis est terminus
 et se per generis simpliciter quod. quia per se autem.
 in altera ut in genere simpliciter simpliciter album vel calidum
 tunc nihil aliud producit quam albedo quam calor,
 et resultat non ens et se per et accidentis. Et
 et generem simpliciter quod nihil aliud producit quam
 accidentis. Et.

R. Aristo Idem indicium esse forendum de
 generis simpliciter quod quod est productio accidentis, et de
 generis simpliciter simpliciter. sicut a terminis qui
 generis simpliciter dicitur et compositum, et non formam
 simpliciter. Ita terminis generis simpliciter quod est compositum
 simpliciter accidentalis et non forma accidentalis.
 in genere simpliciter quod calidum est per se non est
 calor, sed calidum. sicut et de albedo terminis

et

q se go intenty non e albedo, sed de albatum
vel album. ut docet cygne fu A-Th. j. 2. q. 100. a. 2
ad 3.

Qui vis est. Composita fuita estm genais
go non potuit esse terminus illius q se go. aut pth.
nam neq man go e stm genais; neq forma
fuita go vero stm genais est composita fuita,
go nihil dat amplius q pnt bre raem sti. q pnt
pnt. stm genais fultem nam debet esse pnt ipsa
genais; terminus vero ad quem debet esse nra pnt.
stmer ipa genais sed imptote e q idem formid
sed pnt d pnteris rari. uty dem. go si cygne,
fuita fuita e stm genais non potuit esse terminus
illius. m. ad q pnta pth pnt m. de accidens fultem
naa supponit stm ram qstibata in esse,
sed genais e rem accidens fructans ad
pntem actiois. go naa pnt q supponet
fuita stm uni inheret. go stm genais debet
fultem naa pcedere ipa.

Quis noster intus ad quem debeat esse nra
post:

ulatum. q
terminat
lat pnt m. q
est qna form
led e termin
pnt pnt aut
u ad calicem
edo qna cal
accidens go
pnt qna
forendi de
ideatib, d
terminus q
ti d naa form
pnt q a cygne
na accidens
q se non e
pnt ter mnt
q

posteriori ipsa generat p̄ter. terminus accipit q̄ generat
sacrum vel mutatur. q̄o p̄ter n̄a erit ipsa generat
vel mutatur quā terminus ad quem. sicut via
q̄ n̄a p̄terit vel et h̄ic ip̄sū terminat ad
quem ordinat.

R. Hinc arguitur ab Authenticis. Sicut in hispanicis
respi. generat esse n̄am p̄am, quā m̄dicato
officiat, sicut hinc sententia non videtur esse vera. q̄
ita accidit hinc etiam in comperto vel doctis.
th. 3. p. 35. a. j. ubi ex p̄ter doct, terminus qui
generat esse n̄am, sicut vero generat esse comperti
h̄ic. Ut q̄o aliter R. et solvamus arguitur. Notum ē
q̄o. Comperto fuit p̄ter p̄ter p̄am, q̄o p̄ter
q̄e in fieri, tendens ad esse p̄fectum et q̄tum.
q̄o. Quatenus et in esse q̄eto et completo. Et
hinc hinc dicit, fieri sicut factum esse comperti
fuit vel generat et generat sicut sicut in eo,
dicit in p̄ter h̄ic, non t̄u sicut sicut n̄a.
p̄ter n̄. n̄a et fieri, quā factum esse. ut clare

potest enim fieri et sic una ad factum esse et sic
 hoc intelliges illud accioma. In instantaneis ibidem
 et fieri et factum esse. huc in eodem instanti
 temporis utriusque et simul, non tu nata. Compositum
 ergo desideratum est ut in fieri et sic generans, et in
 non sic et per nata ipsa generans in gratia causa
 multo. ab uno desideratum in facto esse, non sic
 amplius generans, sed per unum illius generans. ad hoc
 tendit ut fiat. compositum et habet esse com-
 pletum, et hoc docet Artus 3. phy. lex. 23. Vbi ait
 alteratur et actus alterabilis in sic alterabilis et
 ubi etiam effundit sic alterans non esse man-
 jam, alias esse generalis. si aut illud quod
 capit alteratur et alterabilis. quod probat Artus 5.
 phy. lex. 7. et 3. Vbi ait sic motus esse illud quod
 movetur ergo sic generans sic actum erit illud quod
 generans. ex quo sequitur quod generans sit actus receptus
 in illa re quod generans, et huc res non est man. ergo
 erit compositum non quod modo unum. primum sed
 ut generalitate et. huc et, non sic et in esse
 completa

accipit quod
 ut ipsa generans
 in. sicut una
 r. m. n. ad
 in hunc
 in dicitur
 in vera. quod
 do aut docet
 et, sicut in
 esse compositum
 generans. Vbi
 movetur ergo sic
 sic et generans
 complete. Et
 esse compositum
 et sic ut in
 sicut non
 in esse. ut dicitur

completa et effata sed q. sita e in feri tendens
ad esse facta.

Notum 20. sita mutatio vel generis stare in dup,
hinc acceptione abiatu: e sita, circa q. nec,
sua generatio vel mutatio d. in ipso exerceat.
aliud vero a sita in quo suscipit et cui in ha,
vel mutatio. licet q. omnia sita, sit sita generis
jo modo, haec ut circa q. versatq. mutatio vel
generatio d. in quo exerceat, cum generatio circa
matrem suam versat et in illa exerceat suam
viam ex pullendo una summa d. illa d. alia
introducendo sita a. 20 modo accepta e
ipsa composita sitate e q. generatio a nem
accidens unde non pot recipi in alio in,
hacendo ipso nisi sit sitate completa. ut
ex parte dicit d. thomas. hinc supposito
R. Argto quid licet composita sita ean,
dem ratione y. fiduciam non pot esse sita. d.
verum generatio simul, pot in sita diversa

et fiduciam

Ubi expressè negamus qd terminus in fieri sit realis
ipse motus, sed aliò dicitur distinctus terminus in
fieri à motu realiter modaliter, qd et nunc
dicimus de terminis compositis esse genus
ut hinc motu. R. 20. Magna est controversia
in argto. nam aliud e dicere fieri ipse corpus,
sibi sicut e genus et compositum sicut in
fieri e genus. nam qd pprio inferre sicut
e verissima. qd vero falsa. nam qd dicitur
nec qd pprio in suo qd corpus in partibus motu vel
genatum et connectat quasi compositum sicut
et genus, al vero sicut dicitur in partibus qd se
ipsam substantiam qd accipit esse et genatum.
Unde inter hanc intercedit distinctio realis.

R. 20 argto primi pali et ptabilitatis.
Quid sicut genus in in hanc sit ipse corpus
sicut in factis esse qd nec in illo priori in quo
geipit genas nunc in belligat existere, exi.
Ibid in in illo priori et, existit vera et recte

in

in uno et eodem in hanc hinc cum ipso generat
 Et quo facile poteris servare *Publicanum*.
 Omne sicut debet quod existere ante sua formam
 sed quod e generat nondum existit compositum
 quod quod generat acquirit compositum esse quod
 compositum nullo modo potest esse sicut generat.
 R. n. quod licet quod illo priori nunc nondum
 explicita intellegit compositum existere sicut
 sicut tu quod quod eodem instructi reali existit
 si ut dicitur de materia quod licet in illo priori
 sicut in quo caet recipiendo forma substantiam
 non intelligat explicita existere sicut tu et ad
 exercenda sua caetum quod quod eadem instructi
 reali hinc sicut cum forma substantia existit
 sicut. Dices Contra. hanc sicutem significare
 dicitur supra de caetate materia, ubi videtur generata
 generat mediate substantiam in materia. quod quod dicitur,
 non nullo modo abscondit materia vel generat substantiam
 substantiam in toto compositum. R. Nec illud non
 concessit.

gestipite manum esse sicut generans absolute cogito
de aere sicut; ita ut inhaereat manui inquam sicut generans
accepto sicut volens dicere quod sicut sicut circa quod verum;
sicut talis mutatio et in quo exerceat generans trans
formando illud et sic. nunc ad aliam formam sicut.
Contra dices. Non potest aliquid accidens versari cir-
ca aliquid et in illo exerceri, nisi ipsi inhaerendo,
quod si generans versatur circa manum et in illa exercet
et sicut manifeste quod debeat illi inhaerere et
gestipite manum sicut sicut generans. Quod si non est
nisi hoc repugnet ex alio capitulo et quod ac-
cidens circa aliquid sicut ita versatur, ut non dicat
ordinem ad aliud tunc non est quod debeat illi
inhaerere, atque generans non ita versatur circa
manum sicut, ita ut sicut ad illa nuda sicut,
raturam sicut versatur circa illa introducendo formam
sicut in illam. Vnde cum illa introductio
sicut in uno instanti sicut, generans ipsa non
inhaerere manui, sicut sicut conceptio.

Obiicit

Quicquid ultimum gra raturam p[er] z[er]o cente al;
labam. Si dicitur quod illud q[ue] se generum p[er]o, q[ue] p[er] se
p[er]o accipit esse, hoc supposito fit argu[men]tu[m]. Ex hac
r[ati]o[n]e sequit[ur] q[uo]d saltem in gen[er]e h[ab]et terminu[m] q[ue] p[er]
p[er]o illig non s[ed] totu[m] compositu[m], s[ed] a[n]t[er]a raturu[m].

h[ab]et a. t[er]m[ina] gra centu[m] p[er]o et id ex quo sequit[ur]. m. p[er]t.
res n. in cente absolute legunt[ur] sum[us] de gen[er]e,
q[ue] terminu[m] illig q[ue] se p[er]o vel primariu[m] non sit forma
p[er]fecta s[ed] totu[m] compositu[m]. p[er]o idem ascendu[m]
ent de gen[er]e h[ab]et q[ue] a sig dem sp[irit]u non aliu[m]
generat[ur]. p[er]o sequela. a[n]t[er]a raturu[m] q[ue] se p[er]o habet p[er]fecti
p[er]fectu[m] & existam, d[icitur] illa p[er]fecta communicat com.
p[er]fecto. p[er]o in gen[er]e h[ab]et a[n]t[er]a raturu[m] argu[men]tu[m] p[er] se
p[er]o habet esse, et d[icitur] terminu[m] p[er] se p[er]o illig et non
totu[m] h[ab]et vel compositu[m].

Argu[men]tu[m] tam[en] contem[er]at raturam raturam q[ue] p[er]
raturam p[er] illa allata esse raturu[m] et in gen[er]e
h[ab]et ut bene p[ro]bat argu[men]tu[m]. nam gen[er]e h[ab]et
sig dem sp[irit]u non aliu[m] generat[ur] et licet raturu[m] sit
q[ue] a[n]t[er]a raturu[m] p[er] h[ab]et esse, qua totu[m] h[ab]et, cum
h[ab]et esse in dependentu[m] i[n] totu[m] compositu[m] p[er]

creatur

absolute leguntur
h[ab]et p[er] se p[er]o
in cente q[ue] raturu[m]
gen[er]e h[ab]et
raturu[m] p[er]fectu[m]
h[ab]et raturu[m] in
p[er]fectu[m] in h[ab]et
et in illig
in h[ab]et
et h[ab]et raturu[m]
illig et p[er]o
lat, ut raturu[m]
q[ue] d[icitur] h[ab]et
p[er]fectu[m] raturu[m]
ta raturu[m] p[er]fectu[m]
d[icitur] raturu[m] p[er]fectu[m]
ta raturu[m] p[er]fectu[m]
raturu[m] p[er]fectu[m]

esse autem a ter hoc non gra res, qd forma
nr in parte hanc de illo spe q accipit q generatur
et illud est certu q pny competit toti competi,
si qua forma. habel a hoc resultat an
natis q omni sit spirituales et independens a
corpe pny nra intelligit creati et habens
spe qua totu competitum.

Dubium Tertium.

An Generatio distingua
tur ab Alteratione, et
quomodo distingua tur?

In hac re duplex sententia fuit Zanardi 7. meto:
q. 6. in solutio in 3. Affertis generatio non esse actio,
nem realiter distincta ab alterate q cadenti, sed esse
terminu illius et resultat quasi nullo ex illa, unde
huc sententia non petit aliquam actionem novam di,
structa ab alterate in eadem forma pulstem

de

Conclusio Prima.

Generatio substantiae distinguitur realiter in rae
alienis a tota alterae procedente.

Hinc Cato et gra 7 arandum et ce gra Caret:
i.p. 9. 54. a. 3. contra Hervem tract: de unitate for,
man. et tu Actus et D. Th. ali om q. Et in Actu.
Jo. 5. phy: cap: 5. ubi ait. Motu non dari gra ad
substantiam, bene tu mutatur aliqua instantanea,
et ideo generatur substantiam non gra motu, sicut
loquitur de motu, ut nec illi deus explicui me.
Ex quo loco sic argitur. Generatio substantiae et mutatio
instantanea, sed mutatio instantanea distinguitur
realiter ab alterae. ergo et generatio substantiae in pth
ex dictis gra substantia fit in instanti. in vero pth.
alterae et motu sicut de acceptis hoc et, successi,
ergo, sed mutatio instantanea distinguitur realiter
a motu successiva. ergo et ab alterae in pth.
pth in. respondet q. eadem entitas realiter fit
successiva, et instantanea, hinc n. eas suas
partes

partes primas, et non hinc, q tu implicat. qd mag
tate instantaneo distinguit realiter a materia
stricto accepto. ~

Et certe de ratione. terminus q se et primarius
alterius te compositu accidentale qdams ea
fctio d accidente. u.g. terminus primarius calidus
fuit omni, te caliditate. nil si sermo sit de termino
ne fuiti. Quis te accidens u.g. calidus. ter-
minus vero primarius et q se generis te compo-
siti fuiti. fuiti vero hinc: Quis illius te
forma fuiti: qd generis distinguit realiter
ab alterius. aut qd ad iam pntem qd sit infra.
quo ad iam qd sit via qd ubi ubi locum
termini q se generis fuiti qd compositu
fuitate. qd vero pte. Illa actiones d hinc
quod realiter q hinc terminos realiter d
stricto, sed terminus generis te distinguit realiter
a hinc: alterius. qd d ipse actiones realiter
inter se distinguit. m. pte. nam terminus
generis te fuiti, alterius a accidens.
Jed

rima.
realiter in r
nte.
de gha Car
de unib
m. Et m
non dan
na instaur
he met
expli
substantia
ne d
te fuiti
hinc. m
hinc q
d hinc
d hinc
d hinc
d hinc

sed distincta. et acci duo in his quibus realiter. go.
m. p. r. ut actio vel motus intrinsece et realiter
afficit sine termino, atq. non est eadem actio
realiter si simul in tempore afficere duos terminos
realiter distinctos. go si tenemus inter se sunt
distincti realiter, et ipse actiones eodem modo
distinctas. Ite certe go ostendit
fundamentum contrarietatis. Posita altera
et productio q. eam acci ductio et sicut ult. in hanc
non eo ipso educit forma de petra mase neq.
ipso unius. go vero ponenda e vera et distincta
actio per qua hanc duo fiunt. p. r. g. g. r. s. s. s.
n. non ponit tanquam distincta actionem
q. existit ut duo illa fieri ex in p. r. d. u. c. t. i. o.
altera. aut vero p. r. d. u. c. t. i. o. forma sicutis
de petra mase vel unio sigdem cum illa
e. n. o. n. g. et distincta est ab illis qualitabilibus
p. r. d. u. c. t. i. o. n. e. et hinc non fieri
vel unum. actio est sui p. r. d. u. c. t. i. o. n. e. non
p. r. d. u. c. t. i. o. n. e.

Successiva. q̄ in instantaneam. et q̄ realiter
 distincta ab altera q̄e actio successiva.

Confirmandi hanc r̄o. Et nichilominus formas sublitas
 de potentia materiae et actio transmutativa materiae
 ut docemur lib. 7. phy. alteram vero non e
 actio transmutativa materiae q̄ esse, sed sibi
 compositi. q̄ et altam, non educit de potentia
 materiae forma sublita. aut p̄t. q̄ qua p̄t.

si n. q̄ altam p̄t̄ educere forma sublita
 de potentia materiae non pot̄ non transmutare
 materiam. q̄ si non transmutat illa et ex vi
 illius non educit forma de potentia materiae neq̄ eodem
 unius q̄ a. non transmutat materiam p̄t. q̄ a.
 ut q̄ transmutat alteram et ipsa tota composita
 sibi in actu completo sublita q̄stibetur.

Conclusio Secunda.

Licet hae ita se habeant, pbabiliter t̄
 et defendi pot̄ generatim non distinguuntur
 realiter a tota altera q̄cedenti.

Hae

Hec Certe p[ro]bat ex arg[um]tis infra adducendis et
soluendis q[ua] n[ost]ra Jam C[on]tra. Quia cum
magna habeant vim multo p[ro]babilem
reddere p[ro]t[er] factum Jam.

Cetera n[ost]ra Jam C[on]tra Obicis q[ui]
cum Zanando. Posita ult[im]a d[is]p[os]itio in ma[ter]ia
q[ui] albam, ^{quamp[er]ma} talis d[is]p[os]itio corrumpit forma
substantia un[de] ma[ter]ia. q[ui] un[de] substantia et intro,
ductio forma in ma[ter]ia, n[on] sequenda re,
substantia ad corruptione[m] ult[im]a d[is]p[os]itio. q[ui],
cum illa un[de] et introductio n[on] sit alia,
q[ui]a genus substantia, genus non d[is]t[ri]ngit q[ui]a re,
liber ab altera, q[ui]a modo actio om[n]is physica,
sed t[ame]n q[ui]a modo formam n[ost]ra sequentis cor,
ruptionem ult[im]a d[is]p[os]itio. utraq[ue] q[ui]a n[on] videt
apta. p[ro]t[er] n[on] aut[em]. nam q[ui]a corrumpit ult[im]a
ma d[is]p[os]itio, n[on] te dicere, n[on] aut[em] e
ult[im]a d[is]p[os]itio q[ui]a n[on] ma[ter]ia, t[ame]n et n[on]
te dicere, n[on] te forma substantia un[de] ma[ter]ia,
ut

vel de potio sig educta, qo genat subim
 erit, posita ultima digne.

P. Notando Vnicum forme subitis cum
 man vel illig introductionem posse apte

sumi. qo p modo aliquid terminari. qe q
 modo aut eius r unitio. q a ptus hie fidel
 unitio qe qo modo sumat unitio, tunc non e
 genat ipsa, sed potio terminy illig. si qe modo
 sumat tunc e vera actio phyca, qd pter
 nostra sententia digne uba recellit ab ultima.

hae pppente P. ad apte r. aut. ad p. autem
 Cen. aut d. h. q. quam, licet n. p. tunc qe ne,
 nate dicere, nunc corrupta ultima digne,
 et sit autem dicere, iam e forma subitis
 unita man. et ex hoc tu non qe q, q unio
 illa nati quadem sequela resultat ad illam
 corruptionem ultimam digne alig aligina
 noua actione, sed talis unio qe q digne
 actionem qe comitatem nate alteram et
 corruptionem qe d. e. digne.

generans

generans si per se in eam nate qd communit
... hinc dicitur tunc inchoa dicitur forma sub
stantiam in materia.

Principio 2o Si generans est alio distincta realiter
ab altera sequens substantiam generantem esse in se,
dicitur operantem alio accidentibus inter medius. ab
hinc dicitur 3o dicitur ex quo. in p. b. a. e. supra
secundo lib: phy: tract: de cau efficiente. p. b.
sequela. In instanti generans qd introducit formam
substantiam multum est aliis accidentibus generantibus
& alterantibus, sed cum ista accidentia generantur.
3o si illi et aliqua alio distincta ab altera sub
stantia generans erit immediate operantia. ans p. b.
Ista accidentia sunt in eam substantiam substantiam
in eam generans, sed in illis instanti in quo intro
ducit sequens forma, non alio et corruptio
illius in quo substantiam substantiam substantiam et corruptio.
3o et illa accidentia generantur.

P. b. Hinc dicitur 3o et p. b. hinc. Quid accidens,
hinc dicitur in duplici dicitur. p. b. hinc dicitur

f

& aliam in man. alia vero sunt in agente
 per quod alia proveniunt. n. g. in genere ignis te calor
 producit in ligno & dispoit man. deinde de calore
 eisdem ignis, vel potius in igne cuius virtute aliter
 producit. haec supposito negat sequela. ad p. b.
 disti. aut, si de primis accidentibus intelligat & dicit
 negat vero si de 2° sermo sit.

Non haec
 solutio quamvis probabilis sit, tu non placet quo
 ad 2°, quia in def. supponere accidentibus quodam
 subiectum in natura man. & tu nos supra hunc
 factum verum. quare aliter H. N. sequitur
 p. b. negat nullum esse accidentibus quod agit gene-
 rans hunc & instrumentum autem quod illi
 instanti introductionis sequentis formae.

Ad hunc in pyramem dices quod licet in instanti
 generis non maneat antiquum conceptum, nec
 est tu virtus generantis. in inveniunt quodam
 manet virtus feminialis & quod hunc & instrumentum
 instrumentum autem quod ille instanti agit generans.
 in non inveniunt & licet ista accidentibus

produca

q ab eis suffi aucter expellat forma q cedens.
 sed ad expulsiorem finitū regis introductio
 noua formae qe distincta actio ab altera.

Dubium Quartum.
 Vtrum Generatio uni-
 us sit semper Corruptio
 alterius. Et in
 quo sensu hoc uerum sit?

Metu qd expellat eue qd dicitur qd qm qm qm qm
 sed Attes prope in duplici sensu disputant. qd
 in sensu logico. deinde in sensu physico.
 Sensus Logico est de ueritate huius qd generati
 unius corruptio alterius. an sit uera in sensu
 facti aut identica. Sensus uero physico
 est ille, utrum generati sit eadem corruptio.

aut

Quia in aliquo composito persant ad
compositionem tu sunt & tunc alia accidentia
q. generans alterat nomen compositum. et
illa subsistit aut in composito de novo ducto.

Principes 20. Per alteram sufficienter suppo-
nit manū et expellit antiqua forma substantie.
tunc ultra, uty ad expulsiōnem unig forme
natura sepe introductio alterig. 20 alteratio e
sufficiens ad manū. q. per istam non pe-
nit nova et distincta actio. n. p. p. m. forma
precedens non pot simul stare cum discreta prius
ductio & alteratio. 20 alteratio e sufficiens
ut expellat forma precedentis.

R. Con: m. q. in parte. et Dist: q. 2a. Expellit
sufficienter forma antiqua substantie dispositione
con: m. fructu. n. ad p. Concedes q. forma sub-
stantie non pot existere cum discreta contraria
ductio & alteratio, sed negabis ex hoc sequi
q.

aut gho. an gto aliqd communi nro aliud generi.
Notm 20. Id qd et supra docuimus, si: materia iam
nullo modo posse esse sine in forma substanti, neq
simul hinc plures formas substanti. Et in hinc
probamus in se phy: 2m a modo hinc iterum
probamus. Cuius forma substanti adueniens materia
constituit illa in actu et in certa spe, scilicet
vniu. cuius eum illa qd se. qd si materia adueniat
alia forma substanti non potest facere vniu. cuius
q se completu, sed q accidens vel q accidentem
aut pte. gto qd nam ad q aduenit vniu. in actu
completu q substanti facit vniu. cuius q accidens
cum illa. /

Notm 30. Etenim q generantur lato legito de genere
q ut comprehendit et p ductiones accidentu.
Qd dicitur p duci q expulsiore forma gtrario.
Alia vero sine expulsiore alieus forma
gtrario. expulsiore p ductionis (a. n. y. qd
vniu. agnoscant alieus suam acquit. expulsiore
vniu. a. n. g. p duci hinc aut egri, nigrodinis
vel

vel alterius. hinc mutatio fit qd.

Conclusio Prima.

Hae oppositio, Genae & corruptio alterius
neq; in sensu facti, neq; in sensu identico
verum habet. sed solum in sensu & causali.
ita del. id sensu. Genae unig. e. caa corruptionis
alterius.

Et contra pro ad eos partes. Imprimis q; non fit
vera oppositio in sensu facti, p. Genae et corruptio
sunt duo distinctae species mutatis. q; una non
potest dici facta de altera. quia e. videtur, qd
distinctae species differunt facta. q; negantur de
se invicem dici in sensu facti. p. aut.
genae e. mutatio de non esse, ad esse; corruptio
vera e. mutatio de esse, ad non esse. q; sunt
mutatis species distinctae. p. q; q; q; aut. hinc
n. Diversae species termines; unde et ipsae mutatio
inter se species distinguunt. quid vero neq; in sen-
su identico vera fit, p. Genae et corruptio
distingunt realiter. q; negant de se invicem.

P. d. can.

qd' eam in seipso idem. q' dicitur p' r. q' d' eam de
 se in se eam p' r. in seipso idem in personam eam,
 dem unitatem realem. q' d' aut p' r. generat eam
 actio physica p' ductiva compositi et inductiva fer,
 mea p' r. in materia; corruptio vero h'c in p' r.,
 tal non x' p' r. formam p' r. in materia, et actio de,
 p' r. totius compositi. p' r. id q' p' r. se si id
 unitatem realem p' r. na non p' r. realiter idem,
 h'c eam enim illo q' in p' r. q' d' in p' r. tal
 negat q' d' generat et corruptio distinguit
 realiter.

Conclusio Secunda.

p' r. p' r. aliqua forma non habens eam,
 unitatem aut altera forma in eodem p' r.,
 h'c, h'c eam generat sine corruptione.

Dicitur contra apte. Ideo corruptio unius concomitans
 corruptionem generat alterius ut forma p' r.
 aut repugnans ipsi formam intraducendo ex p' r.,
 tal. q' d' si illi nulla eam forma p' r. q' d' ex p' r.,
 tal, necesse n' r. q' d' in se eam aliqua corruptio,
 ut

ut n.g. gto alijs habens ignorantia mere ne,
 gahine fil suus, non nitur uenit ili alijsa cor,
 rapho ga, nulla auteu orat ili fema pphs,
 na ali dem repugnans fema introduenda.

Conclusio Tertia.

In gmae fema aut acci dnt dnt gto pducunt
 oru ad pphs uera subita, ful q motum pphs
 te acceptu; hinc gmae unig fema ab acci,
 dentalis adfert an nexa corrupti aut alterig.

Itu Caste. Gto fema acci dentalis pducit
 q uera motu, hinc in uenit uera repugnans
 ni gto p ueniantur ab alijsa fili repugnante.
 n.g. gto pducit calor. ful contraria motus se
 expellunt ab eodem gto. gto gto uera intro du,
 ut alteru expellet. ac p inde gmae unig adfe,
 ut corruptionem alterig. nam uti te expul,
 fio fema, ili uera corruptio corupt. fema
 acci dentalis hinc corruptis et definit ipse, gto
 expellit a gto q u format, non acci dnt
 uatru g fuisse next sine unice ad gtu.

g

ge in gnat ubi pnt firma accidit alio alio
expellit a pto, ubi inter codit una corruptio.

Conclusio Quarta

In gnat compositi pulvis natus, ff ad est con,
comitantur corruptio, ita ut gnat talis non
pnt fieri sine corruptione alterius.

Utr Cate 20. Gata gnerat ens nate, Inae deo
nono in hodoit forma pulvis in maam. 20
forma q ceperat in eadem maam talis hinc
ante cedenti ab illa expellit. ge uti erit cor,
ruptio vel formae pulvis si e corruptibili,
vel talis compositi natus. gyna pto. Inae
formae pulvis non pnt rpe simul in eadem maam.
ge si una de novo in dicit, altera expellenda
est. Utr. Sed ex tali expulsiore expit corrup,
tio suppressi q constructio. ge gnat cubo natus
infat se in ameam corrupti est alterius.
d e gna. Corruptio enim cubo natus ff con,
comitant gnat, nam pto corruptio alig ens
nate forma ceperat in firmate maam qe
Inae

tunc corruptis non corruptis putat. sed non
manere forma sua, nec. qd non succedit
alia. qd successio una fiat & actionem generat.
his est generatio.

Utr. Caste 20. Quia forma natus habet pmas
et penultimas diffinitio qly qformas in ma. qd
si modo de novo introducis eam q sequentur
pma diffinitio. tunc ultra. atq illa diffinitio
hnt naturam repugnanti cum diffinitio alterius
formae q existat in ma. qd pte illa diffinitio
introducunt, alia q antea erant expellunt.

tunc a corruptis diffinitio facta corruptis aut
desinit forma in ma. et ystia corruptio
compositi putat. qd qm adfert sem
q comitantur corruptionem alterius.

Haec his Calyces hanc pnam generat unig. e
corruptio alterius non spe admittere da in
sensu fructu logico, nec in sensu adhibito,
sed tunc in sensu compositi physico. qd
scilicet corruptio erant ex generat. utputat ex

intuitu:

in hunc uelque forma alia expulsiōe à māt
quā expulsiōem nō dicimus alit quā cor-
ruptionem.

Quare hūc supponit q̄ genas nūq̄ sit corrup-
tio alit, nō eā illig; Quis nam istam nū-
quam sit p̄ior, corruptio sit an genas.

R. Hinc q̄bit quā si sermo sit de similitudine
nō p̄iōritate quā, tūc nūq̄ genas q̄dit cor-
ruptionem, nō corruptio genatur. Sed similitudo
nō in eodem p̄ior. nam in multis hūc de p̄ior
nā p̄iōritate genas alit, nō in p̄ior nō p̄iōritate
et p̄iōritate de p̄ior corruptio alit. Si hūc de
p̄iōritate nō similitudine nāc tūc sit, hūc
et dicendū similitudo et alit p̄ior nāc et p̄ior
genatur quā corruptio eam, quā p̄ior. nō.
Hinc nōtā q̄ et p̄ior intendit corruptionem
nō genatur rei. secundario et q̄ accidens nō
intendit corruptionem alit. q̄ q̄mā
p̄ior nāc eū quā corruptio. aut p̄ior p̄ior
p̄ior. ut n. q̄ p̄ior in hūc à nāc, p̄ior e.
J

go signat et plurius rei se et se intendit a naa
 et naa peulit ipsa corruptionem. Cum huius
 fabunda q. form. ed. et in gre. caa matio sine ex
 parte maai pms. fil. corruptio qm. genat. nam
 corruptio unig. e. caa disprensus et pparans
 maam. ut fulsequat genat. alterig. d. illo in
 gre. caa matio huc. gno. causatis e. vera,
 q. forma pparans expellit, ideo huc forma de
 nere introducit vel generat. Inis. p. m. ut
 dicitur q. dicit ipsa genat. corruptionem.

Pluribus contra hanc. go. mentis ho. hinc
 dicitur sententia Themylla. de nere introducit
 forma eadensis in maam, d. e. h. vera genat
 eadensis, atq. huc matig. rei e. corruptio. go.
 fatu. e. q. genat. unig. q. fil. corruptio alterig.
 et q. gmaam. unig. q. sequat. corruptionem
 alterig. m. p. h. t. infra. et. p. p. p. m.
 go. mentis ho. hinc nec corruptio maai nec aia
 ratio. go. nihil. h. corruptio. q. p. p. p. m.
 ans. in p. m. nec corruptio maai. q. ut supra
 Douismy

illud a naa
 y dicit qm
 a unig. fil. an
 et nam istam
 i. an genat.
 fil. de p. m. h. b.
 genat. q. dicit
 cutur. p. p. p. m.
 nulla h. m. h.
 in p. m. h. m.
 alig. - d. i. t.
 re. l. y. t. m. h. m.
 p. m. n. a. d. i. t.
 ar. g. u. d. p. m. h. m.
 dicit. q. d. i. t. m. h. m.
 et. p. p. p. m. h. m.
 h. m. h. m. h. m.
 h. m. h. m. h. m.
 dicit. a. n. a. a. p. m. h. m.

dominus ipse est in corruptibilibus et in generalibus
manens sub utroque forma: quod manifestum non est
per se nisi per rationem. quia ut dicitur docet. ipse est
in corruptibilibus. quod autem patet ad utrumque par-
tem non. Confirmatur autem in subtractione
non ipsius corruptio abstrahit vel cili et tunc
nulla intercedit nisi per generat. quod falsum est
quod corruptio unius sit generatio alterius. m. de se patet.
ad hoc non ut aut nutritur, debet utroque corrupti
massa carere illa et in sanguinem convertendo.
quod m. patet. in nutritione nec generatur forma
nec suppositum. quod nullus rei intercedit illi
generatio. aut patet. quia iam forma generata et
ipsum suppositum non generatur. quod per nutritionem
nec forma nec suppositum generatur.

R. Arguitur Cernitur et M. m. ad probandum dicitur.
in illo casu nec corrupti etiam rationem nec
manam iam, ut stat arguitur. Negatis tunc generatur
quod se: nihil illi corruptum, nam in morte
habet

hanc, hanc neq[ue] forma hanc, neq[ue] man[us] in coram[un]i
 nat[ur]a, corruptio[n]is hanc suppressio[n]e humana, sine
 illius m[od]o g[er]ere ex man[us] d[omi]ni d[omi]ni.
 Si aut[em] n[on] g[er]at q[ue] se respicit suppressio[n]e q[ue]
 corruptio[n]is. sic et corruptio[n]is respicit ipsa
 suppressio[n]e. Quia p[ro]p[ter] si in aliqua g[er]at aut
 corruptio[n]e q[ue] g[er]at aut corruptio[n]is sup[er]
 positio[n]e g[er]at et vel corruptio[n]is forma.
 hanc n[on] de v[er]o m[od]o p[er]ca g[er]at vel
 corruptio[n]is m[od]o. sed hanc corruptio[n]is hanc.
 g[er]at sic illi q[ue] t[er]minat ad suppressio[n]e
 informatio[n]e forma generabilis et corruptibilis.
 hanc quo n[on] g[er]at q[ue] ita g[er]at g[er]at et corruptio[n]is
 hanc si aut[em] d[omi]ni d[omi]ni aut[em] nec n[on] n[on]. nam
 g[er]at in hanc m[od]o g[er]at et g[er]at q[ue]
 forma de v[er]o m[od]o d[omi]ni in man[us] q[ue] d[omi]ni
 f[er]at q[ue] d[omi]ni, sine ipsa forma. hanc q[ue]
 hanc g[er]at hanc sine n[on]. corruptio[n]is g[er]at.
 hanc hanc g[er]at exp[er]at vel forma exp[er]at
 a man[us] q[ue] d[omi]ni g[er]at. sine p[er]ca cor[ruptio]n[is]

rumpat

omnibus formis, sine nerv. et huiusmodi generat et
cor: huiusmodi. Ceterum dicitur in Arist. de
generat. 9. 5. a. 7. huiusmodi. Huiusmodi non potest
generari, sed et congregantur potest miramur,
life. Ad Constantium P. Con: m. et h. m.
et dicitur q. in nutritione huiusmodi vel autis emigant,
sicut dicitur in corruptio alimenti vel cibi. Ita
dicitur generat alium generis. et huiusmodi nutritio est
aggenerat. ut a. dicitur aliquid pars ag: vel
adgenerari, non est neque q. adneat forma
nova, vel et nova pars formae subiecti. sed
sufficit q. forma existens incipit esse de
novo in illa parte. et huiusmodi est peculiare
in nutritione et augmento huiusmodi, sed et in alio
alio q. huiusmodi. licet n. huiusmodi non habeant
formas in generalibus et incorp. si cuti huiusmodi.
hinc huiusmodi formas intransitibiles ut docet D. Th. 2. 2. q. 76. a. 8. et nos et in lib: de vita huiusmodi. Et dicitur
in istis autem q. huiusmodi fit nutritio et augmentum

†

et haec forma persistens in parte de novo
est in aliqua parte materiae et si ipsa multa de
novo assuet partium, sed de hoc latius infra.

Q
N
A
E
S
T
I
O
T
E
R
T
I
A
D
E
C
O
R
R
U
P
T
I
O
N
E
S
U
B
S
T
A
N
T
I
A
L
I
S
D
I
S
T
I
C
P
R
I
M
O
A
N
T
E
Q
U
I
D
E
S
T
C
O
R
R
U
P
T
I
O
E
T
A
N
T
I
A
L
I
S
D
I
S
T
I
C
P
R
I
M
O

ni gaudet
m. q. l. h. p.
a. n. p. d. u.
t. m. m. r. a.
m. . el. h. m.
t. t. e. m. i. g. n. a.
t. h. u. l. e. i. h. i. l.
e. m. i. h. i. t. i. o.
p. a. s. e. g. i. t.
e. d. n. e. d. f. o. r.
e. s. j. u. d. i. c. i. o.
e. i. p. s. i. u. m. e. p. i.
e. p. e. c. u. l. i. o.
e. s. t. f. u. l. t. e. i. n.
e. u. h. a. b. e. a. t.
e. x. i. s. i. t. i. o. n. e.
e. l. l. o. c. u. s. d. i. s. t.
e. i. s. t. e. s. t. e. m. p. t. i. o.
e. t. e. s. t. e. m. p. t. i. o.